

Forrás

13. évf. 3. szám
2016. márc. 13.

a b i a i e g y h á z k ö z s é g h í r l e v e l e

„Én sem ítélek el”

A megbocsátás nem egyszerű dolog. Van, akik egy egész életen keresztül hordozzák sérelmeiket, és úgy búcsúznak el a világtól, hogy nem is rendezték földi dolgaikat. Én is hallottam olyanról, hogy a testvérek közé ékelődött viszály évtizedekre elszakította az egy anyától születetteket egymástól, pedig mindketten ugyanabban a faluban éltek az életüket. Arról is beszélnek, hogy van olyan, aki a szüleivel veszett össze, és még akkor sem enyhült a haragja, amikor jóakarató emberek utolsó útjára kísérték azt, aki őt világra hozta, táplálta, felnevelte. Nem véletlen, hogy a harag a hét főbűn egyike, ugyanis nagyon sok baj forrászik belőle, és pont az ellentéte annak, amire Jézus hívott minket, a szeretetnek. Szokták mondani az emberek megbántottságukban: „*Ez megbocsáthatatlan! Ezt Isten sem bocsátja meg!*” Azt gondolom, ezek a mondatok egyenlők a legnagyobb istenkáromlásokkal. Hiszen Isten pont az, aki képes mindent megbocsátani. Aki maga jött el hozzánk, hogy jóvátegye azt, amit mi, emberek rontottunk el! És tovább ment még ezen is, megbocsátott a keresztfán azoknak, akik őt rászégezték. Azonban ebből nem az következik, hogy bármit megtehetünk, Jézus úgyszólván megbocsát. Ő maga beszélt a pokolról, a Gyehenna tüzéről. Persze nem tudhatjuk, hogy kik azok, akik végül kárhozatra jutnak. De nem is feladatunk, hogy mások bűneinek nagyságát latolgassuk, hanem inkább arra van nagy szükség, hogy a mi üdvözülésünkért minden tőlünk telhetőt megtegyünk, és Isten irgalmában reménykedjünk. Béla atya egy mondata annak idején nagyon megmaradt a fülemben: vannak emberek, akiket mostani eszünkkel

el sem tudnánk képzelni a Mennysorszában, mégis, ha üdvözült lelkeként megadatik számunkra, hogy találkozzunk, mégsem azt fogjuk nekik mondani, hogy: „*Te meg hogy kerülsz ide?!*” – hanem inkább azt: „*De jó, hogy te is itt vagy!*” Isten irgalma meghaladja a mi elképzeléseinket.

Nagyon jól kijött az idei évben, hogy épp most, az irgalmasság évében olvassuk nagybőjt vasárnapjain azokat az evangéliumi részeket, amelyben Jézus az irgalmasságról tanít minket. A múlt vasárnap egy példabeszéden keresztül ismerhettünk rá a Mennyei Atyára a fiának mindent elnéző apa képében, most pedig egy konkrét eseménynél magát Jézust látjuk megbocsátani.

Az irgalmas lehajlás a bűnöshöz mindkét történetben közös. A megbocsátás emelkedett hangulatához azonban hozzátartozik még egy apróság, a megtérés is: ez is egyaránt megjelenik a két történetben. A tékozló fiú visszatér atyjához, és a bűnös asszony, amikor vádlói elsomfordálnak, nem azzal kezdi: „*Ugye, te nem hiszel nekik, uram!*”, – hanem beismerte vétékét, ott marad középen, ahová taszították. A bűnbánat a megbocsátás feltétele. Ha nem eresztjük ki kezünkben a bűnt, nem jöhet a helyére az irgalom. A kettő pedig nem fér meg egymás mellett.

A leggyakrabban elmondott imádságunkban van egy utalás a megbocsátásra: „*bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek!*” Ha tehát valóban mi is megbocsátást várunk, ezt a gesztust nekünk kell elkezdeni másokkal szemben, „*mert amilyen mértékkel mértek, olyan mértékkel mérnek majd nektek is*”.

Géczy Árpád

Szent Efrém imájával a nagyböjtben

Az idei nagyböjtben három egymást követő kedd este Kocsis Tamás atya, görög katolikus lelkész tartotta a nagyböjti lelkigyakorlatot, Péter atya meghívására.

Tamás atya elmélkedésének alapjául Szent Efrém fohászát választotta.

*Életem Urra és Uralkodója,
ne engedd hozzám a jóra való restség,
könnyelműség, pénzvágy és megszólás
szellemét!*

*Ajándékozd inkább szolgádnak a józanság,
alázatosság állhatatosság és szeretet lelkét!
Igen, Uram és Királyom,
add, hogy megismerjem bűneimet,
és meg ne ítéljem felebarátomat,
mert Te áldott vagy mindörökké. Ámen.*

Az első estén az ima első szakaszáról beszélt Tamás atya. Kifejtette, hogy a bölcs ember tudja, hogy hol a helye az életben, tudja, kihez forduljon menedékkért: az élet Urához, Uralkodójához. Nem lustálkodik, hanem tevékenyen helyt áll az életben, állapotbeli kötelességét teljesíti. Nem könnyelmű, hanem uralkodik önmagán. Nem nagyravágyó, hanem örömet lel abban, amije van. Nem beszél feleslegesen, hanem megfontolja azt, amit mond.

A nagyböjti triduum második keddjén Szent Efrém második gondolatáról volt szó, amelyben az első szakasz negatív kijelentéseivel állította szembe a második strófa pozitív kéréseit. Elmélkedett arról, mit is jelent a szolgaság és a szabadság. Idézte Nazianzi Szent Gergelyt, miszerint „egyikünk sem él önmagának, mindannyian valaki másért élünk” – szeretetben vagyunk másokért. Mi keresztények a végtelenül szabad és végtelenül szerető Isten szolgálói vagyunk. Ha őt követjük, megkapjuk ezt a szabadságot. Hallhattuk a beszéd tanítá-

sából, hogy a józanság nem csupán a rézségesség ellentétét jelenti, hanem felismerni és különbséget tenni a jó és a rossz között. Az alázatról szólva Tamás atya megemlítette, hogy a görög a hét főbűn alapja. De ahogy Krisztus lehajolt hozzánk, az alázatosság lelkületével Krisztus keresztségbe kapaszkodva mi is fölemelkedhetünk az Atyához. Az állhatatosságról elmondta, hogy az a céltudatosság és a remény gyermeke, a szeretetről pedig azt boncolgatta, hogy az a tettől elválaszthatatlan. A teljes emberben kell megjelenie.

A lelkigyakorlatos elmélkedések utolsó alkalmán az imádság záró gondolatáról volt szó. Önmagunk megismerésének fontosságáról beszélt az atya, ami csak a bűnbánat útján érhető el. Az ember hajlamos arra, hogy hibáit másra hárítja, vagy pedig beleragad a bűnébe, amikor azt hangoztatja, „én ilyen vagyok, nem tudok megváltozni”. Ha megismerem a bűneimet, megismerem a gyengeségeimet, azt, hogy rá vagyok utalva Istenre. Az igazi boldogságot a békeség hozza, amit Jézus ígér számunkra. Ha igazságta-

lanság is ér bennünket, keressük azt a békességet, ami átlendít minket a sérelmeinken, amit magunk nem is nagyon tudunk megoldani. De ne gondoljuk azt, hogy ha mi nem látjuk, nincs is megoldás, ugyanis ami az embernek lehetetlen, az Istennek lehetséges. A felebaráti szeretetről szólva pedig arra buzdította jelenlevőket, hogy ismerjük fel egymásban Isten arcát. A megszerzett békesség által Isten fényességét sugározhatjuk mi is másokra, és akkor Isten országát építhetjük, a béke és a szeretet országát.

G. Á.

Ki volt Pilbauer József?

Bizony sokan feltették már ezt a kérdést magunkban, amikor szerteinkre emlékezve csendesen szemlélődtünk a biai katolikus temetőben.

Emlékszem, már kislányként is sokszor megcsodáltam azt a síremléket, melyről egy szép és tiszta tekintetű fiatal pár képe néz ránk.

A felirat már régóta nehezen olvasható, de a számokból látszott, hogy a szép reményekkel induló pár élete tragikus fordulatot vett.

A valaha bizonyára gondosan ápoltság síremléket kovácsolt kerítés ölelte, ám az évek folyamán lassan teret nyert az orgona, a kis kertet is beborította a gaz. Nagyobb ünnepeken, halottak napján azonban látni lehetett egy-egy kis csokor virágot, néhány pislákoló méceszt a kidőlt kerítés helyén.

Az idősebbek még hallottak a szüleiktől arról, hogy kik nyugszanak itt a gondosan ápoltság kőkereszt mellett, de a sírhely egyre elhagyatottabb, egyre árva lett.

Füstösné Palovics Magda gondolt egy merészet... Megkérésre, kikérdezett néhány szakembert, s 2015 júniusában *Mózer Gyulával* nekiláttak a Pilbauer-síremlék megóvásához. Ám nemcsak az elvadult növényzet és a kidőlt kerítés volt a probléma. Újabb segítő kezek kapcsolódtak ehhez a nemes vállalkozáshoz: *Ángyás Gyula, Barabás Tamás, Csuri László, Farkas Zoltán, id. és ifj. Kőnig Ferenc, Pénzes*

István, Reil Lajos. Ki gépet, munkaeszközöket, ki sódert, földet hozatott, de sok-sok óra kétkezi, nehéz fizikai munkára, anyagi támogatásra is szükség volt. Füstösné Magda fáradhatatlanul szervezkedett, a munka dandárját Mózser Gyula végezte.

Október végére megújítva, virágokkal díszítve, szinte eredeti valójában áll a sírkert. Kis táblán már elolvasható a síremlék felirata is.

Sajnos ma már ritkán és egyre kevesebben vállalkozunk az ilyen önzetlen és áldozatoskát kívánó munkára. De azért vannak más követendő példáink is: sok gondos kéz igyekszik a temető rendjét őrizni. Láthatatlan kezek virágot ültetnek a keresztek köré, nyesegetik a burjánzó fákat, bokrokat, takarítják az elhanyagolt területeket. Köszönet a fáradozásukért. S amikor meg-megállunk a megújult síremlék előtt, már nemcsak e titokzatos család múltján merengünk.

Hálásak lehetünk a jelenért is. Köszönjük!

De kis is volt valójában Pilbauer József?

Ma már nem poros iratokat lapozgatunk a Levéltárban, ha a régmúlt titkait kutatjuk...

Csak néhány kattintás a számítógépen, s kutakodhatunk a biatorbágyi családtörténeti adatbázisban, vagy például ráakadhatunk a bajnai helytörténeti anyagokban az alábbiakra:

1850-ben Sándor Móric, az akkori földesúr átalakította az

egész uradalom szerkezetét. Míg eddig a hét falura kiterjedő uradalom mindegyik falujában egy-egy tisztartó szolgált, most az egész birtokkomplexum irányítása egy ember kezében összpontosult. A gazdatiszt lett a bajna-biai uradalom gazdasági ügyintézője, de minden kerület, azaz falu élén külön intéző állt.

...Bajnán Pilbauer József, és Bián Vladár Lajos.

Bár a földesúr lakhelye, azaz a kastély Bajnán volt, a gazdatiszt hivatala és az uradalom levéltára a Pest megyei Bián működött, ezért kapta a birtokegyüttes a bajna-biai uradalom nevet. Az intézőknek mind a 7 faluban külön házuk volt...”

A SÍREMLÉK FELIRATA:

ITT NYUGSZIK AZ ÖVÉVEL

Pilbauer József

Élt 42 évet

Meghalt 26 DEC 1879

Itt várja kedveseit Istenben

Pilbauer Mária Victoria

Szül: Kracsmer

Kit a kérhetlen halál

1869. Január 27-dik napján,

szép életének 29-dik,

túlboldog házasságának 2-dik évében,

mélyen elszomorodott övéi köréből elszollitá

és szeretett gyermeke

Cornélia Mária Victoria,

ki 1868. Márcz. 20-án született

és Július 11-én elszenderült.

Szent béke lengyen áldott hamvaik fölött.

Palovics Teréz

Sárga csekk

Kedves Hívek! Az utóbbi évek örvendetes fejleménye, hogy templomunk vasárnaponként a két szentmise idejére megtelik, a város növekedésével a templomba járók száma is gyarapodott. Templomi közösségünk növekedésével fontos lenne, ha anyagi lehetőségeink is lépést tarthatnának, ezért a Forrás nagybójtji számában egy sárga csekket találnak, amivel egyházi hozzájárulásukat, régi nevén: az egyházadót rendezhetik. Ahogy már az ősegyházban, az apostolok korában is voltak az első keresztény közösségeknek közös ügyeik, amelyeket együttes áldozatvállalással, hozzájárulással oldottak meg, úgy a mi egyházközségi életünkben is számos területéhez kell anyagi forrásokat biztosítanunk. A templom és a plébánia területén történő építkezéseket, felújításokat, karbantartásokat nagyrészt az egyházi hozzájárulásból fedezzük. A befolyt összegből tudjuk támogatni a nyári táborozásokat, a búcsú körüli teendőket és a plébániai rendezvényeket is. Mindezeket olyan mértékben, amekkora összeg beérkezik az egyházközség számlájára. Elmondhatjuk tehát, hogy az egyházi hozzájárulások befizetése közös ügyünk.

Az egyházi hozzájárulás mértéke a Székesfehérvári egyházmegye területén azonos, az évi nettó jövedelem fél százaléka,

azaz minimálisan:
– egyedülállóknak: 3000 Ft
– házaspároknak: 5400 Ft
– családoknak: 9600 Ft

A sárga csekk kiosztásával a befizetést kívánjuk megkönnyíteni, de a hozzájárulásnak nem ez az egyetlen módja. Az egyházadót továbbra is befizethetik készpénzben a plébániai fogadóórákon vagy átutalással a **11101002-75013774-36000001** bankszámlaszámra. Az átutalás további lehetőségeket is tartogat, hiszen éves befizetési szándékunkat részletekben a többi, havonta esedékes költségünkkel együtt is befizethetjük.

Csekken vagy átutalással történő fizetéskor a megjegyzés rovatban tüntessük fel: „*egyházi hozzájárulás*”, valamint a befizető nevét és címét! A befizetésről szóló bizonylatot, nyugtát, csekkszelvényt, bankszámlakivonatot – minden esetben őrizzük meg, hiszen szükség esetén ezzel igazolhatjuk a befizetés tényét!

Nagybójtben, a húsvéti készülétkor rendezni szoktuk ügyeinket. Érezzük annak is a fontosságát, hogy ez a rendezettség terjedjen ki az egyházközséghez tartozásunk általános feltételére, az egyházi hozzájárulás befizetésére is!

Az egyházközség képviselő-testülete

Aki szépen énekel...

Kibékülni valakivel, akit megbántottam, mindig lelki felüdülést jelent. Az ember gyakran követ el hibákat, s bánt meg olyanokat, akiket szíve mélyén szeret.

Amikor Isten elé térdelünk és hozzuk bűnbánó szívünket, tulajdonképpen azt mondjuk: *Istenem, tudom, hogy te szeretsz engem, de én ezt egy időre elfelejtetem. Mint ahogy azt is, hogy a 10 parancs a jó-úton-haladás kresz-táblái. És én mégis kipróbáltam egy másik utat, de ott nem találtam sem örömet, sem békét, és te sem voltál ott, Uram. Bocssás meg nekem!*

És Isten, aki végtelenül és egészen személyesen szeret minket, olyan boldogságot ad szívünkbe, melyet leírni szavakban nem nagyon lehet.

Az Éneklő Egyház 67. számú éneke a

megtérésre biztat bennünket: *„Térj meg, keresztény, hagyd el vétkeidet, jöjj, és sírasd meg hűtlenségedet!”*. Az ének 3. versszaka pedig megadja a „receptet”: *„Mutasd meg immár szeretetedet, minden emberhez kedvességedet, hogy betakarjad sok gonosz tettedet!”*. Ez a gondolat rávilágít arra, hogy önmagunk erejéből nem tudunk szembeszállni a bűneinkkel (vagy ha úgy tetszik, a sátánnal), csak úgy, ha Isten segítségét kérjük ehhez.

A szeretet iránya először függőleges, majd vízszintes. Előbb Isten szeretett minket (vö. 1Jn 4,19), és mi ezt a szeretetet tudjuk megmutatni embertársainknak. Hát, mutassuk is meg!

„Húsvét közeleg, készítsd föl szívedet!”

Szalai Péter

Bibliai rejtvény

Példabeszédek:

- Melyik jézusi példabeszédre gondoltunk? A példabeszédek egy-egy jellegzetes mondatából kell felismerni a megfejtést! Az idézetek Lukács evangéliumában találhatóak.
1. „Odalépett hozzá, olajat és bort öntött a sebeire, és bekötözte.”
 2. „Van Mózesük és prófétáik, hallgassanak azokra!”
 3. „Elküldöm az én kedves fiamat, őt talán megbecsülik.”
 4. „Vétkeztem az ég ellen és teellened. Már

nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezz!”

5. „Mellét verve így szólt: Istenem! Légy irgalmas nekem, bűnösnek!”

A megfejtést névvel ellátva a sekrestyében adják le április 10-ig! A helyes megfejtők között értékes könyvet sorsolunk ki a Szent Anna Alapítvány támogatásával.

Az előző szám helyes megfejtése:

1. Gyertyaszentelő Boldogasszony;
2. Pusztai vándorlás;
3. Mennybemenetel;
4. Vízözön;
5. Dávid és Salamon

Nagyböjti mese

Élt egyszer egy ifjú, akinek megvolt mindegyike, amire csak szüksége lehetett. De ez a „minden” nem pénzt és hatalmat jelentett, amelyet oly sokan oly nagyra tartanak, hanem lelki gazdagságot. Jó helyen élt, sőt a legjobb helyen, amit csak el lehet képzelni: az atyai házban. Egyszer gondolt egyet, fogta magát, és maga mögött hagyott mindent, ami eddig oly fontos volt neki: családot, barátokat, és az atyai házat, ahol nevelkedett. Úgy érezte, ez az élet nem az, amire vágyott korábban, és kellene a kalandok, a változatosság, a sokáig dédelgett álmok és vágyak beteljesítése.

És elindult. Ment, mendegélt, szeme tele volt ragyogással. „Végre szabadon, felügyelet nélkül... Enyém a nagyvilág.” Atyai ház? Atyám aggódó szeretete, aki éjszakánként titkon azt reméli, másnap talán hazatalálok? Ezek a kérdések nem foglalkoztatták az ifjút. Csak az önbeteljesítés, a földi célok elérése volt fontos számára.

Nagyravágyó hősünk viszont elfelejtette, hogy mi az igazi boldogság. Bár sok helyen kereste, éjjel-nappal kutatta, de nem találta. Majd amikor már haszontalanabbnak érezte magát, mint bármely használat, és élete kétségek s kilátástalanságok

között vergődött, megvillant egy kép előtte. Az atyai ház képe. Ott mindenki boldog, nem nélkülöznek, mindenük megvan, ami fontos... S ami fontos az nem más, mint a szeretet.

„De hát, mit tettem én? Nem is vagyok méltó, hogy atyám színe elé álljak! Eltékoztam az örökséget... A lelkem pedig... megjárta az alvilág mélyét... Szégyent vallottam...” Így gondolkozott magában az ifjú, mívégre mégis fölkerekedett, és elindult a hazafelé vezető úton.

Már mindent elképzelt: atyja haragját, szigorú tekintetét, bátyja megvetését. S mi történt? Elé rohant atyja, és kitárt karokkal fogadta őt. „Nem értem, engem, a bűnöst? ... Méltó sem vagyok erre...”

„Nagyobb öröm lesz a mennyek országában egy megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igazon, akinek nincs szüksége rá, hogy megtérjen.” (Lk 15,7)

A történet így is indulhatott volna: Hol volt, hol nem volt az Óperenciás tengeren is túl... De talán nem kellene olyan messzire menni. Ez az ifjú talán közelebb él. Talán még annál is közelebb... Talán a kedves Olvasó szívében...

Szalai Péter

Rendelkezzünk adónk egy százalékáról!

A Római Katolikus Egyház kódszáma: 0011

A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány száma: 18688973-1-13

Naptár

- A szentmise minden vasárnap 8-kor és fél 10-kor kezdődik, hétköznap kedden és pénteken este 6-kor.
- A nagyböjt péntekjein 17.15-kor keresztúti ájtatosságot végzünk a templomban
- Kedden este szentségimádást tartunk a templomban egyházközségünkért és hazánkért.
- A hónap 1. és 3. péntekén a szentmise után szentségimádás van a templomban.
- Az irgalmasság évében minden hónap első vasárnapján 15 órakor az Isteni Irgalmasság tiszteletére imaóra van a templomban.
- A templomi énekkar csütörtökönként 18 órakor próbál a plébánián. A gitáros kórus hétfőnként fél 8-kor tartja próbáit. Szeretettel várjuk az énekelni szeretőket.
- Fogadóórák időpontjai: hétfő:15–18.30; kedd, péntek: 16–17.30.
- Egyházi hozzájárulást csekken, illetve átutalással is lehet fizetni. A Biai Római Katolikus Egyházközség számlaszáma: **11101002-75013774-36000001.**
- A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány új számlaszáma: **10400463-50526774-83901001** (K&H Bank Zrt.).
- **Nagyböjti gyónási lehetőség:** a hétköznap-i szentmisék után, illetve **március 19-én** szombaton 9 órától a templomban.

Nagyhét és húsvét liturgikus rendje:

- *nagycsütörtök*
15.00: olajszentelés a székesfehérvári székesegyházban
19.00: Utolsó vacsora szentmise, utána virrasztás
- *nagypéntek*
15.00: keresztúti ájtatosság a temetőben
18.00: nagypénteki szertartás
- *nagyszombat:*
9 órától: a szentsír látogatása
22.00 szentmise, utána körmenet
- *húsvét vasárnap:* ünnepi szentmisék a vasárnapi miserend szerint
- *húsvét hétfő:*
9:30: szentmise

Készüljünk a szentmisére!

A szentmisék olvasmányai (virágvasárnap – húsvét 4. vasárnap)

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
Márc. 20.	Iz 50,4-7	Fil 2,6-11	Lk 22,14-23,56
Márc. 27.	ApCsel 10,34a.37-43	Kol 3,1-4	Jn 20,1-9
Márc. 28.	ApCsel 2,14.22-33		Mt 28,8-15
Ápr.3.	ApCsel 5,12-16	Jel 1,9-11a.12-13.17-19	Jn 20,19-31
Ápr. 10.	ApCsel 5,27b-32.40b-41	Jel 5,11-14	Jn 21,1-19
Ápr. 17	ApCsel 13,14.43-52	Jel 7,9.14b-17	Jn 10,27-30

Felelős kiadó: a Biai Egyházközség Képviselő-testülete
Szerkesztőbizottság: Géczy Árpád, dr. Kerkovits Gábor, Szalai Péter
www.biaikatolikus.hu • E-mail: biaiplebania@gmail.com
Tördelés: Horváth Árpád • Sokszorosítás: Krónikás Bt.
Következő lapzárta: 2016. április 10.